

Даний приклад показує що зниження податкового тиску буде мати набагато більший ефект на стимуляцію економічного росту чим зміна кількості податків

Виходячи з цього можна зробити висновок: при реформуванні податкової системи слід звернути більше уваги на розподіл податкового тиску по факторам виробництва. На даний момент пріоритетом оподаткування є прямі податки, а навантаження на капітал залишається недостатнім.

Також, як покращення, можна включити до переліку, вдосконалення механізму адміністрування податків, введення окремого рахунку, та

запровадження електронних сервісів для сплати податку[2]. Проведення реформ в напрямку переведення фіскальних служб в служби сервісного типу.

Зараз фіскальна служба України виконує багато функцій, таких як, обробка звітності, моніторинг, розробка та роз'яснення законопроектів, застосування санкцій та інші, що створює ідеальне середовище для корупції і незаконного ухилення від податків. Тому податкова реформа повинна розділити фіскальну службу на окремі підрозділи, що оптимізує роботу даного органу.

Література

1. Міклашевський Т.Б. Проблеми реформування податкової системи України/ [електронний ресурс] – Режим доступу: <http://dspace.tneu.edu.ua/bitstream/316497/13795>
2. Податкова реформа (бюджетний та податковий аспекти, пріоритети на 2016 рік) // Громадська платформа «Реанімаційний пакет реформ» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://prg.org.ua/news/eksperty-vyznachyly-priorytety-podatkovoji-reformy-na-2016-rik/>.
3. Жернаков М. Реформування податкової системи: вихідні орієнтири / М. Жернаков // Вісник Чернівецького факультету НУ «Одеська юридична академія». – 2015. – № 1. – С. 60–67.
4. Сисоєва І.М. Прогнозування прибутку підприємства в залежності від методів облікової політики. / І.М. Сисоєва// Економіка та держава.–Сер. Економічна наука, – 2010. – №10.– С. 93-94.

УДК 338.512

КОНЦЕПЦІЯ ЗНИЖЕННЯ ВИТРАТ НА ВИРОБНИЦТВО

Кузьменко В. – ст. 5 курсу, ОПДвнм-11

Науковий керівник – к.е.н., старший викладач Пославська Л.І.

Вінницький навчально-науковий інститут економіки ТНЕУ

Метою діяльності підприємств є одержання максимального прибутку, який залежить від стабільного доходу й понесених витрат. Витрати – важлива та складна економічна категорія, яка є базою для формування цінової політики підприємства, характеризує рівень технології та організації виробництва, ефективність господарювання, є основним обмежником прибутку і одночасно головним фактором, який впливає на обсяг пропозиції. Отримання найбільшого ефекту з найменшими витратами, економія трудових,

матеріальних і фінансових ресурсів залежать від того, як підприємство вирішує питання управління витратами, котре передбачає пошук способів їх зниження [6].

При організації виробництва «just-in-time» («точно-в-строк») – зниження витрат виробництва досягається за рахунок своєчасного постачання товарно-матеріальних цінностей (матеріальні ресурси постачаються споживачем у визначене місце, у потрібний час і в необхідній кількості) [7].

Таблиця 1

Переваги і недоліки бюджетування [4]

Переваги	Недоліки
забезпечує прозорість і передбачуваність потоку коштів, посилення контролю керівництва за рухом коштів	різне сприйняття бюджетів у різних людей: бюджети не завжди здатні допомогти у вирішенні повсякденних, поточних проблем, вони дають чітку інформацію, але не вказують шлях досягнення цілей
посилення контролю за доходами і витратами як підприємства в цілому, так і окремих центрів відповідальності	не доведені до відома кожного співробітника, практично ніяк не впливають на мотивацію і результати роботи, а замість цього сприймаються винятково як засіб для оцінювання діяльності працівників і відстеження помилок
консолідування діяльності усіх структурних підрозділів і спрямування її на досягнення цілей компанії	наявність внутрішніх проблем бюджетування, до яких відносять, наприклад, недоліки системи документообігу, відсутність системи оперативного обліку або недоліків у її роботі, недоліки в організації центрів відповідальності і т. п.
оптимізація документообігу	складність організації і дорожняча системи бюджетування

Основними перевагами системи «точно-в-строк» є: зменшення витрат на зберігання продукції, більш висока продуктивність та зменшення ймовірності надвиробництва. Основним недоліком є збільшення витрат на перевезення та ризик збоїв виробництва з вини постачальника. Цю проблему можна вирішити шляхом: самостійного виробництва сировини і матеріалів або перевезенням сировини від постачальника самостійно.

Такий метод оптимізації витрат як бюджетування дозволяє передбачити виникнення витрат шляхом складання оперативних (місячних, кварталних, річних) бюджетів пов'язуючи їх з стратегічними цілями підприємства.

Функціонально-вартісний аналіз – комплексний системний аналіз діяльності підприємства, його складових (технічних і технологічних, маркетингових, фінансових, збутових підрозділів, управлінських функцій), а також оцінка ефективності використання витрат на реалізацію кожної з цих функцій з метою виявлення неефективних, нерациональних витрат, існуючих внутрішніх резервів і розробки програм підвищення ефективності діяльності та збільшення прибутковості підприємства. До переваг можна віднести обґрунтованість стратегічних рішень шляхом більш чіткого визначення вартості продукції. Серед недоліків можна виділити те, що для ФВА потрібні спеціальне програмне забезпечення, у зв'язку з організаційними змінами метод «застаріває», керівництво приділяє даному методу недостатньо уваги так як процес може виявитись занадто деталізованим і перевантажить управлінський персонал надлишком «непотрібної» інформації [7].

Однією з новітніх методів скорочення витрат виробництва є метод «ощадливого виробництва» (Lean

production). Ощадливе виробництво – це система організації й управління розробленням продукції, виробництвом, відносинами з постачальниками і споживачами, коли продукція виготовляється у точній відповідності із запитами споживачів і з меншими втратами у порівнянні з масовим виробництвом великими партіями [5].

Мета концепції ощадливого виробництва – позбутися всіх видів втрат і домогтися максимальної ефективності використання ресурсів завдяки поступальному й безперервному вдосконаленню всіх бізнес-процесів організації, спрямованих на підвищення задоволеності споживачів.

Даний метод широко застосовується в сфері будівництва у зв'язку з великим економічним ризиком та високою тривалістю робіт. В виробництві цей метод доцільний в випадку цільового продажу, тобто не самостійного висування на ринок, а виготовлення товарів на замовлення.

До якісних характеристик ощадливого виробництва належать [1]: виявлення прихованих витрат виробництва; значний набір інструментів підвищення ефективності виробництва; орієнтація на скорочення часу виконання замовлення; аналіз дій з позиції створення цінності для споживача.

За даними Інституту ощадливого виробництва, впровадження підходів цієї концепції дозволяє скоротити в середньому: тривалість виробничого циклу – на 50 %, обсяги незавершеного виробництва – на 60 %, кількість випадків перероблення продукції – на 70 %, необхідні площі – на 30 %, необхідний для переналаштування обладнання час – на 65 % [5]. Впровадження даної концепції на заводі Toyota допомогло зменшити кількість необґрунтованих витрат на 50% [2].

Література

1. Адлер Ю. П. Методы постоянного совершенствования сквозь призму цикла Шухарта–Деминга / Ю. П. Адлер, Е.И.Хунузиди, В. Л. Шпер // Методы менеджмента качества – № 3. – 2005 – [Електронний ресурс]. – <http://www.management.com.ua/qm/qm067.html>
2. Кобилюх О. Я. Ощадливе виробництво як концепція оптимізації виробничого та управлінського процесів / О. Я. Кобилюх, Г. М. Мельник // Національний університет «Львівська політехніка», 2012 – Режим доступу: <http://ena.lp.edu.ua:8080/bitstream/ntb/23489/1/10-43-49.pdf> - Назва з екрана.
3. Кузьменко В.О. Шляхи та методи зниження виробничих витрат підприємства / В.О. Кузьменко, А.О. Лук'янов // Бухгалтерський облік, оподаткування, аналіз і аудит: сучасний стан, проблеми та перспективи розвитку. – 2016. – С. 177-178
4. Міньковська М. В. Аспекти бюджетування: переваги та недоліки, успіхи та помилки [Електронний ресурс] / М. В. Міньковська, Ю. О. Виноградова – Режим доступу : http://irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis..../cgiirbis_64.exe?
5. Ощадливе виробництво [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://uk.wikipedia.org/wiki>.
6. Посласька Людмила Іванівна. Облік доходів і витрат за центрами у будівництві : дис. ... канд. екон. наук.: 08.00.09 / Посласька Людмила Іванівна. – Тернопіль, 2015. – 250 с.
7. Цимбалюк Л. Г. Чинники, резерви та шляхи зниження витрат виробництва як основа зменшення ціни товару / Л. Г. Цимбалюк, Н. П. Скригун // Вісн. Бердян. ун-ту менеджменту і бізнесу. – 2011. – № 3 (15). – С. 88–95.

УДК 657

ОРГАНІЗАЦІЯ ОБЛІКУ МАЛОЦІННИХ ТА ШВИДКОЗНОШУВАНИХ ПРЕДМЕТІВ В СИСТЕМІ УПРАВЛІННЯ АКТИВАМИ ПІДПРИЄМСТВА

Лисюк О. – ст. 5 курсу, гр. ОПДвнм-11

Науковий керівник – к.е.н., доцент Гордополова Н.В.

Вінницький навчально-науковий інститут економіки ТНЕУ

Для здійснення власної фінансово-господарської діяльності підприємство повинно мати в своєму розпорядженні активи. Активи поділяються на оборотні та необоротні. За П(С)БО оборотні активи

– це грошові засоби та їх еквіваленти, які не обмежені в використанні, а також інші активи призначені для реалізації чи споживання протягом операційного циклу чи протягом дванадцяти місяців з дати балансу.